

บทความวิจัย

การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
ของนักศึกษาสังกัดวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH LISTENING-SPEAKING COMPETENCE
BY USING TASK-BASED LEARNING ACTIVITIES
FOR STUDENTS UNDER THE COLLEGE OF TEACHER EDUCATION,
PHRANAKHON RAJABHAT UNIVERSITY

สุรศักดิ์ แจ่มเจริญ

Surasak Jamcharoen

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University

Bangkok, Thailand

Email: kunpom2506@gmail.com

Received: 2019-09-06

Revised: 2019-11-06

Accepted: 2019-11-11

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ และ 3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 หมู่เรียน จำนวน 66 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษา

อังกฤษ และแบบสอบถามเจตคตินักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมฯ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และการทดสอบที (t-test for dependent samples)

ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก (คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 89.47) นักศึกษามีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนด้วยกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดีมาก (E_1/E_2 : 88.13/89.47 สูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 85/85 ที่กำหนด และเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติพบว่า นักศึกษามีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ABSTRACT

The purposes of this research were to improve the competence of English listening - speaking skills by using task-based learning activities, study the efficacy of task-based learning activities on improving the competence of English listening - speaking skills, and study students' attitudes toward improving the competence of English listening - speaking skills by using task-based learning activities. The samples of 66 students were drawn from 414 student teachers enrolled English for Teachers course in the first semester of academic year 2018 by using a cluster random sampling method. The research instruments were the lesson plan for improving the competence of English listening - speaking skills by using task-based learning activities, pre-posttest to measure the competence of English listening - speaking skills, evaluation form to assess the competence of English listening - speaking skills and questionnaire to ask students' attitude toward the task-based learning activities after learning. The data were statistically analyzed by using mean, standard deviation, percent and dependent t-test.

The research findings indicated that the students' learning achievement by using task-based learning activities on improving the competence of English listening - speaking skills was at a very good score (89.47%), moreover their learning achievement after studying the task-based learning activities was statistically significant difference at .05. Task-based

learning activities on improving the competence of English listening - speaking skills were very effective (E_1/E_2 : 88.13/89.47) which higher than the specified performance criteria at 85/85, and the students' attitude towards the task-based learning activities was found that they agreed at the highest level.

Keywords: English Competence Development, Listening-Speaking English, Task-based Learning Activities

บทนำ

สภาพโลกาภิวัตน์ได้เชื่อมทุกประเทศให้กลายเป็นสมาคมโลก โดยเชื่อมโยงทั้งด้านการถ่ายทอดด้านข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ วัฒนธรรม และเศรษฐกิจการค้าที่เปิดเสรีมากขึ้น รวมถึงการคมนาคมขนส่งจากทั่วทุกมุมโลก ส่งผลให้เกิดการตื่นตัวในการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นสื่อกลางในกิจกรรมแทบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการค้า และการลงทุน การศึกษา การติดต่อสื่อสาร การท่องเที่ยว และการใช้ในชีวิตประจำวัน แม้ว่าปัจจุบันจะมีภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เข้ามามีบทบาทมากขึ้น เช่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี ภาษาญี่ปุ่น ฯลฯ แต่ภาษาอังกฤษยังคงเป็นที่ยอมรับและมีบทบาทสำคัญในการนำมาใช้เป็นภาษากลางเพื่อการสื่อสารของคนได้เกือบทั่วโลก เป็นภาษาที่ใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการรับและส่งข้อมูลด้านธุรกิจต่าง ๆ ด้านเทคโนโลยี และด้านการศึกษา สำหรับด้านการศึกษา นั้นถือว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีความเกี่ยวข้องโดยตรงเนื่องจากเป็นภาษาสากลที่เป็นสื่อกลางสำหรับใช้ในการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของทุก ๆ คนและทุกภาคส่วนของโลกปัจจุบัน

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนไทยโดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนไทยให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารและใช้ประโยชน์ได้ แต่ผลการศึกษาจากงานวิจัยหลายชิ้นกลับพบว่า เด็กและเยาวชนไทยมีความอ่อนด้อยด้านภาษาอังกฤษค่อนข้างมาก โดยเด็กและเยาวชนไทยส่วนใหญ่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับที่ต้องปรับปรุง

ปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ไม่เอื้อและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษของเด็กและเยาวชนไทย คือ ความจำกัดด้านคุณภาพและปริมาณครูที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ที่ผ่านมามีพบว่าครูสอนภาษาอังกฤษจำนวนมากยังขาดความแม่นยำในการออกเสียงและการใช้ไวยากรณ์ และมุ่งสอนแบบท่องจำมากกว่าการสอนให้รู้จักธรรมชาติของภาษา หากครูไม่มีความรู้ในภาษาอังกฤษมากเพียงพอ ย่อมยากที่จะสอนผู้เรียนให้เก่งภาษาอังกฤษได้ และขณะนี้ประเทศแถบเพื่อนบ้านของไทย ดังเช่น เวียดนามและมาเลเซียก็กำลังเร่งพัฒนาภาษาอังกฤษให้แก่ครูกันใหม่ เพราะเล็งเห็นว่าครูเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทักษะภาษา

อังกฤษของผู้เรียน ดังนั้น ครูซึ่งไม่เพียงแต่กลุ่มครูที่สอนภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่รวมถึงกลุ่มครูที่สอนในวิชาอื่นด้วยจึงต้องพัฒนาตนเองด้านภาษาอังกฤษ ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนในระดับที่สามารถสื่อสารและสอนผู้เรียนได้ รวมถึงสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้นั่นคือ ครูทุกคนต้องมีพื้นฐานด้านทักษะภาษาอังกฤษที่ดี ซึ่งย่อมส่งผลดีต่อการพัฒนาตนเองและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนด้วย และเวลานี้กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญการจำเป็นนี้ และได้ดำเนินนโยบายพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้แก่ครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในฐานะเป็นภาษาสำคัญที่จะทำให้ประเทศไทยสามารถติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ความร่วมมือ ในการค้าขายกับนานาประเทศได้ซึ่งที่ผ่านมากกระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการยกระดับ ภาษาอังกฤษของประเทศผ่านโครงการสำคัญต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาครูภาษาอังกฤษผ่านกระบวนการ Boot Camp จัดทำแอปพลิเคชัน Echo Hybrid และ Echo English เป็นต้น เพื่อให้ครูผู้สอนมีช่องทางหลากหลายในการพัฒนาภาษาอังกฤษของตนเองและจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนได้ตลอดเวลาและสถานที่ อีกทั้ง ลักษณะการพัฒนาประเทศไทยแบบ Thailand 4.0 เป็นสิ่งที่ดีมาก ถ้าสามารถทำให้เกิดขึ้นได้ในอนาคต ประเทศไทยจะพัฒนาไปได้อีกไกลเทียบเท่านานาชาติ แต่ก็คงต้องอาศัยเวลาการปรับตัวความร่วมมือของหลาย ๆ ฝ่าย ส่วนการศึกษาในยุค 4.0 นี้ จะขับเคลื่อนต่อไปไม่ได้หากไม่มีการพัฒนาครูซึ่งเป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้ภารกิจและนโยบายที่สำคัญ ๆ ดำเนินไปอย่าง

ที่ตั้งไว้ ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญ ต่อการพัฒนาครูด้วย ก็จะทำให้เด็กไทยได้รับความรู้พัฒนาทั้งเรื่องความคิด การวิเคราะห์ การแก้ปัญหา ได้อย่างถูกต้องและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป สำหรับภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทุกคนต้องเคยผ่านตามาก่อนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และได้เข้ามามีบทบาทต่อประเทศไทยในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นชื่อห้างร้านต่าง ๆ ยี่ห้อของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไปจนกระทั่งด้านการศึกษาและเป็นที่แน่นอนว่าเด็กไทยทุกคนจะต้องได้รับการศึกษาด้านพื้นฐานของภาษาอังกฤษ และจะอย่างไรให้เด็กไทยยุคห้องเรียน 4.0 นี้สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว กล้าสื่อสาร กล้าสนทนากับชาวต่างชาติหรือผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษทั่วไปได้อย่างคล่องแคล่วและสามารถพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นฟัง พูด อ่าน เขียน ได้อย่างต่อเนื่องและดีขึ้น

วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครในฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีพันธานเพื่อการพัฒนาการศึกษาในท้องถิ่นมุ่งเสริมสร้าง พลังปัญญา และการเรียนรู้โดยการมีส่วนร่วมเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม วิจัยและให้บริการทางการศึกษาที่สอดคล้องตามความต้องการของ

ท้องถิ่นเพื่อก้าวสู่สากล เป็นศูนย์กลางการบริการ วิชาการทางการศึกษาเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเข้มแข็ง เป็นที่พึ่งของท้องถิ่นได้ ทั้งนี้ในส่วนของการ พัฒนาบัณฑิตครูนั้น ได้เปิดสอนหลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิตในหลายสาขาวิชาและกำหนด ให้ทุกสาขาวิชาบรรจุรายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับครูไว้ในโครงสร้างหลักสูตรครุศาสตร บัณฑิตในฐานะเป็นรายวิชาหลักในหมวดวิชา เฉพาะ (วิชาชีพครู) (Saiyawan, 2016) เพื่อให้ สอดคล้องกับมาตรฐานด้านความรู้ทางวิชาการ ของคุรุสภา และเพื่อให้ นักศึกษาหลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิตทุกสาขาวิชาของวิทยาลัย การฝึกหัดครูได้มีโอกาสเรียนรู้และฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ สถานการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนและ สอดคล้องกับจุดเน้นที่ให้นักศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจและทักษะเกี่ยวกับหน้าที่และการใช้ ภาษาอังกฤษที่จำเป็นในชั้นเรียนเพื่อสร้างความ สนใจนักเรียนก่อนที่จะเริ่มบทเรียนเป็นภาษา อังกฤษ ฝึกจัดระเบียบในชั้นเรียน ให้คำแนะนำ สอนคำศัพท์ใหม่ อธิบาย/สาธิต ชักถาม และ ตอบคำถาม ยกย่องชมเชย เพื่อให้สามารถใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย หรือจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ต่าง ๆ หรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่าง เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของ นักเรียน และยังสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ที่เน้นการมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคลผ่าน การนำเสนอตัวภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ในฐานะเป็นผู้สื่อสารโดยตรงของวงวิชาชีพครู

รวมทั้งใช้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของตัว นักศึกษาเองเพื่อให้เข้าใจวัฒนธรรมของประเทศ เจ้าของภาษาและในฐานะที่ภาษาอังกฤษเป็น ภาษาที่ใช้ทำงานร่วมกันของประเทศต่างๆ ในกลุ่ม อาเซียนและเป็นภาษากลางของสากลโลก

การจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับครูที่ผ่านมา พบว่ารายวิชานี้ได้ถูกออกแบบ มาเพื่อให้อาจารย์ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ ให้แก่นักศึกษาได้อย่างหลากหลายด้วยวิธีการ ต่างๆ ได้แก่ การบรรยาย การสนทนา การสาธิต การทำแบบฝึก การแสดงบทบาทสมมติ การทำ ใบงาน การนำเสนอด้วยวีดิทัศน์ และการนำเสนอ ผ่านโปรแกรมประยุกต์ เป็นต้น แต่เนื่องจาก นักศึกษามีปัญหาใน 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) นักศึกษาไม่ค่อยรู้จักคำศัพท์สำหรับการ ใช้งานจริง ถึงแม้ที่ผ่านมาจะเคยถูกให้ท่องคำ ศัพท์อยู่บ่อยครั้งเพราะมักจะต้องนำมาใช้สอบ ในโรงเรียนอยู่เสมอ แต่การที่ถูกระบุเน้นแต่การ ท่องคำศัพท์เพื่อให้จำได้พอให้สอบผ่านโดยไม่ค่อย ได้มีโอกาสใช้ในชีวิตจริง พอไม่ได้ใช้ก็ลืม เหมือนเป็นการจำที่เปล่าประโยชน์ไปเสียมากกว่า 2) นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้จริง และเมื่อ พิจารณาตามหลักความจริงในปัจจุบันถึงแม้ชีวิต ของนักศึกษาและคนไทยทั่วไปจะพอมีภาษา อังกฤษเข้ามาปะปนในชีวิตประจำวันบ้างก็จริง แต่ในอีกหลาย ๆ ชุมชน หลาย ๆ ครอบครัว หรือ ในหลายสังคมก็ไม่ได้มุ่งเน้นในเรื่องการใช้ภาษา อังกฤษมากนักและแม้จะมีการชมภาพยนตร์ ภาษาอังกฤษหรือมีการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ มาแล้วก็ตาม แต่เมื่อตัวภาษาไม่ได้ถูกนำมา ใช้จริงก็จะเกิดการติดขัดหรือไม่ได้พัฒนาเรื่อง การพูดมากนัก และ 3) ปัญหาเรื่องไวยากรณ์

ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ลักษณะนี้แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกเป็นกลุ่มที่เก่ง ไวยากรณ์เนื่องจากได้รับการปลูกฝังการเรียน ไวยากรณ์มานานและอาจมากกว่าการเรียน ภาษาอังกฤษด้วยบทสนทนา ดังนั้น ไวยากรณ์เบื้องต้นจึงเป็นสิ่งที่ไม่ยากสำหรับนักศึกษา กลุ่มนี้ ส่วนกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่พอรู้ไวยากรณ์บ้าง แต่ด้วยการได้เคยเรียนภาษาอังกฤษมาในลักษณะที่เน้นหนักแต่ไวยากรณ์จนทำให้ไม่เข้าใจในบริบท และวัฒนธรรมของการใช้ภาษาอังกฤษ จึงส่งผลให้นักศึกษาหลายคนไม่ได้เข้าใจการใช้ไวยากรณ์ที่แท้จริง ซึ่งอาจทำข้อสอบได้เพียงแค่ตอนเรียน หรือตอนสอบเพียงชั่วคราวเท่านั้นแต่หลังจากนั้นก็ลืมจึงแสดงให้เห็นถึงการขาดพื้นฐานความรู้ และความไม่พร้อมของนักศึกษา อีกทั้งห้องเรียน รวมทั้งสื่ออุปกรณ์บางรายการที่จำเป็นต้องใช้ ประกอบการเรียนรู้มีไม่เพียงพอต่อความต้องการ ของอาจารย์และนักศึกษาที่จะจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนและพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาที่ยังพัฒนาไปได้ไม่ไกลเท่าที่ควรโดยเฉพาะทักษะการฟัง-พูด

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning activities) ในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่น่าสนใจและจะช่วยแก้ไขปัญหานักศึกษากำลัง ประสบปัญหาความไม่พร้อมของตัวนักศึกษาเอง ห้องเรียนและสื่ออุปกรณ์ เพราะนอกเหนือไปจากที่นักศึกษาจะได้รับตัวป้อนที่เกี่ยวข้อง สอดคล้อง หรือสัมพันธ์กันกับบริบท ธรรมชาติ สถานการณ์ สภาพแวดล้อมของนักศึกษาเอง ห้องเรียน และ สถานศึกษาแล้ว พวกเขายังจะได้รับมอบหมายงาน ให้ฝึกปฏิบัติจริงโดยต้องใช้กระบวนการคิดแบบ

วิเคราะห์ การคิดแบบสังเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา และการคิดแบบมีวิจารณญาณเพื่อ พิจารณากับข้อมูลที่ได้รับมา มีการสร้าง ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นแล้วสร้างสรรค์ผลงาน จากการปฏิบัติตามวิธีการการเรียนและชนิด ของงานนั้น ๆ ให้เสร็จสมบูรณ์ (Darapong, 2011) หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นฝึกทักษะภาษา จากงานที่ได้ปฏิบัติจริงที่เน้นให้นักศึกษาได้ใช้ ความรู้ทางภาษาอย่างอิสระโดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารได้อย่างมีความหมาย เป็นธรรมชาติ และได้ผลงานที่เป็นรูปธรรมชัดเจนตามเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ในแต่ละงาน และช่วยให้นักศึกษา เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เกิดความสนุกสนานในระหว่างปฏิบัติ กิจกรรม รู้จักวิธีการแก้ปัญหาต่างๆ ได้ฝึกการคิด อย่างมีระบบ และฝึกการทำงานร่วมกัน และที่สำคัญที่สุดก็คือวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติประกอบการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับครูซึ่งเป็นรายวิชาเฉพาะ (วิชาชีพครู) ของ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการฝึกหัดครู เนื่องจากเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่น่าสนใจ ช่วยแก้ไขปัญหาคความไม่พร้อมของด้านตัว นักศึกษา ห้องเรียนและสื่ออุปกรณ์ นักศึกษา จะได้รับตัวป้อนที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องหรือ สัมพันธ์กันกับบริบทสภาพแวดล้อมของห้องเรียน สถานศึกษา และโรงเรียน ได้รับมอบหมายงาน ให้ฝึกปฏิบัติงานร่วมกัน มีการสร้างปฏิสัมพันธ์ กับผู้อื่นแล้วสร้างสรรค์ผลงานตามวิธีการและ

ชนิดของงานนั้น ๆ ได้อย่างสมบูรณ์ ได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาจากงานที่ได้ปฏิบัติจริง ได้เรียนรู้อย่างมีความหมายและเป็นธรรมชาติ ได้รู้จักวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้มีโอกาสฝึกรูปแบบของการคิดอย่างมีระบบ และได้ฝึกการทำงานร่วมกันตามแนวทางของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจนได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพเป็นรูปธรรมชัดเจนตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ของแต่ละงาน ส่งผลให้นักศึกษามีเจตคติเชิงบวกต่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุขและสนุกกับการเรียนรู้ มีความมั่นใจและกล้าแสดงออก และเห็นประโยชน์ของการนำภาษาอังกฤษไปใช้เพื่อการเข้าสู่งานอาชีพครูในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครมีแนวทางในการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษให้นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตทุกคน

2. มหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาทุกระดับ มีแนวทางในการพัฒนาความสามารถ ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาด้านการศึกษาทุกคน

3. เป็นแนวทางในการทำวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนในระดับอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตการวิจัยเฉพาะการสร้างและการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับนักศึกษาครูที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 414 คน รวม 15 หมู่เรียน สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 66 คน รวม 3 หมู่เรียน คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง คือ Developing

Communication Abilities จำนวน 16 ชั่วโมง
และ Classroom Language จำนวน 16 ชั่วโมง
รวมทั้งสิ้น 32 ชั่วโมง

ตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้กิจกรรม
พัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบ
เน้นงานปฏิบัติ

2) ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1) ความสามารถด้านการฟัง-
พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา

2.2) ประสิทธิภาพของกิจกรรมฯ

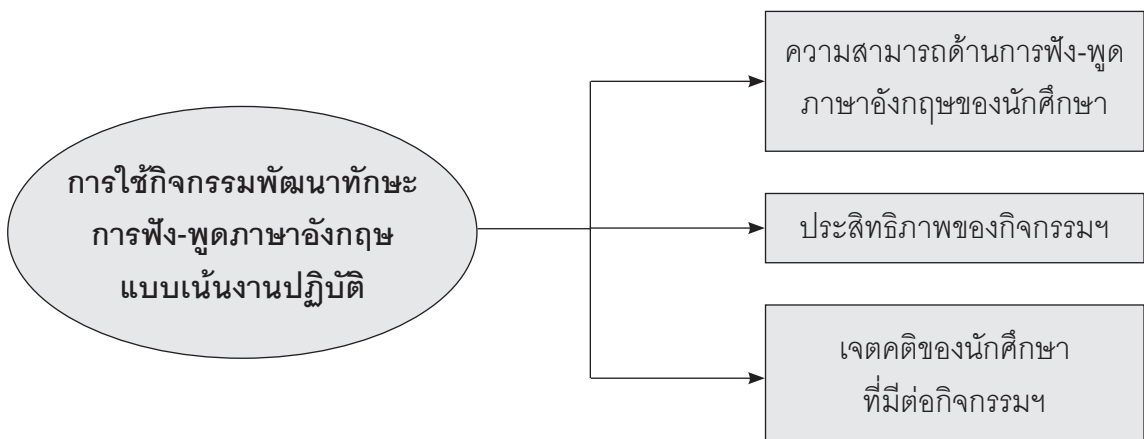
2.3) เจตคติของนักศึกษามีต่อกิจกรรม
พัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบ
เน้นงานปฏิบัติ

ระยะเวลาที่ใช้ 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ
4 ชั่วโมง รวม 32 ชั่วโมง (กรกฎาคม – สิงหาคม)

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็น นักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรายวิชา
ภาษาอังกฤษสำหรับครู ภาคเรียนที่ 1 ปีการ
ศึกษา 2561 จำนวน 15 หมู่เรียน จำนวนนักศึกษา
ทั้งสิ้น 414 คน

กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรายวิชา
ภาษาอังกฤษสำหรับครู ภาคเรียนที่ 1 ปีการ
ศึกษา 2561 จำนวน 3 หมู่เรียน จำนวนนักศึกษา
66 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการ
จัดกิจกรรมฯ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองด้วยกิจกรรมฯ

3) แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

4) แบบสอบถามเจตคตินักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมฯ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมฯ ได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตามขั้นตอน ดังนี้

1.1) วิเคราะห์หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู และคัดเลือกเนื้อหาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะใช้

1.2) แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน จำนวน 2 หน่วย โดยวิเคราะห์เนื้อหาการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่จะใช้ ได้แก่ Developing Communication Abilities และ Classroom Language

1.3) กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับแต่ละหัวเรื่องในหน่วยการสอนตามที่ผู้วิจัยมุ่งหวังจะให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา

1.4) กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม 5 ขั้นตอนของกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนทำงานปฏิบัติ (Pre-task) เป็นการเกริ่นนำเกี่ยวกับเรื่อง งาน และกิจกรรมที่ผู้เรียนจะได้ฝึกปฏิบัติ

ขั้นที่ 2 ขั้นทำงานปฏิบัติ (Task cycle) เป็นการลงมือฝึกปฏิบัติ และรายงานผลจากการที่ได้ฝึกปฏิบัติ แบ่งเป็น 4 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

(1) กำหนดวัตถุประสงค์ของสิ่งที่ต้องการเรียนรู้

(2) รวบรวมข้อมูล ส่วนประกอบหรือสิ่งที่ต้องการเรียนรู้

(3) การคัดเลือก แจกแจง และนำข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์มาจัดระเบียบหมวดหมู่ เพื่อจัดทำเป็นกรอบแนวคิดหรือทางเลือกสำหรับสร้างการเรียนรู้ใหม่

(4) การสร้างการเรียนรู้ใหม่ตามวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิดหรือทางเลือกที่กำหนดโดยผสมผสานข้อมูลที่เลือกรวมกับข้อมูลอื่นๆ ตามความเหมาะสมและความจำเป็นมาประกอบกรปฏิบัติการกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language focus) เป็นการวิเคราะห์หน้าที่ และรูปแบบทางภาษาร่วมกันและเรียนรู้เกี่ยวกับหน้าที่ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายที่ได้ฝึกปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของการเรียนรู้ใหม่โดยวิเคราะห์สรุป

ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกภาษา (Language practice) เป็นการฝึกการใช้ภาษาโดยเน้นที่หน้าที่ รูปแบบ ความคล่องและความถูกต้องของภาษาเป้าหมายที่ใช้ในการทำกิจกรรม เป็นการนำเสนอองค์ความรู้ที่ได้ มีการประเมินและสรุปผลการเรียนรู้ใหม่เพื่อการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาผลงานปฏิบัติให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5 ขั้นใช้ภาษา (Language production) เป็นการนำภาษาไปใช้ประโยชน์ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง

1.5) กำหนดการวัดและประเมินผล โดยออกแบบการวัดและประเมินผลให้สอดคล้อง

กับจุดประสงค์ ใช้การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-referenced testing) แบ่งลักษณะการประเมินออกเป็น 3 ลักษณะ คือ 1) การประเมินก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อวัดพื้นฐานความรู้เดิมก่อนเรียนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมฯ เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง 2) การประเมินระหว่างเรียน เพื่อประเมินการผ่านจุดประสงค์ เครื่องมือที่ใช้คือแบบประเมินผลงาน และ 3) การประเมินผลหลังเรียน (Post-test) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยกิจกรรมฯ เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังการทดลอง (เป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง)

1.6) กำหนดสื่อการเรียนรู้ในที่นี้ คือ ใบความรู้และใบงานโดยศึกษา พิจารณา และเลือกใช้และผลิตสื่อการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ จัดสื่อการเรียนรู้เป็นหมวดหมู่และนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบแก้ไข

1.7) นำแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อ/นวัตกรรมที่จัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการออกแบบภาระงาน และด้านการวัดและประเมินผลทางภาษาอังกฤษ รวมทั้งสิ้นจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจแก้ไขเครื่องมือและตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา

1.8) นำแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อ/นวัตกรรมที่ใช้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยได้บอกจุดประสงค์ของการเรียนและดำเนินการทดสอบก่อนและหลังการเรียน และศึกษาผลของการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้เรียนโดยใช้กิจกรรมฯ ว่านักศึกษาได้มีพัฒนาการด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมากขึ้นน้อยเพียงใด และสอบถามเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมฯ หลังจากที่ได้เรียนเสร็จสิ้นแล้วว่าอยู่ในระดับใด

2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำแบบทดสอบฯ ดังนี้

2.1) ศึกษาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องโดยยึดจุดประสงค์ที่ต้องการวัดและประเมิน และนำมาจัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

2.2) แบบทดสอบ ประกอบด้วย คำถามแบบปรนัย (Multiple choices) ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เกี่ยวกับ Developing Communication Abilities และ Classroom Language จากนั้นนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการออกแบบภาระงาน และด้านการวัดและประเมินผลทางภาษาอังกฤษ รวมทั้งสิ้นจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวัด

2.3) นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจเรียบร้อยแล้วมาปรับปรุงแก้ไข ทำความเข้าใจวิธีการทดสอบ จากนั้นนำมาทดสอบนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลองใช้กิจกรรมฯ

3) แบบวัดและเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบวัดและเกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษรายบุคคลโดยปรับปรุงจากแนวคิดของ ยีตัน (Chomphookarwin, 2010) ดังนี้

3.1) แบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเป็นแบบวัดระหว่างเรียนมีขั้นตอนในการสร้างแบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

3.1.1) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการประเมินความสามารถด้านการฟัง-พูดของ (Chomphookarwin, 2010) จากนั้นนำมาปรับสร้างแบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับรายการความสามารถที่ต้องการวัด

3.1.2) แบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย รายการความสามารถที่ต้องการประเมิน ได้แก่ ความถูกต้องแม่นยำ ความคล่องแคล่ว และความสามารถในการสื่อสาร โดยกำหนดระดับคุณภาพของความสามารถที่ต้องการประเมินเป็น 5 ระดับ ได้แก่

ความถูกต้องแม่นยำ

1 หมายถึง มีข้อผิดพลาดในการออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ 4 แห่งขึ้นไป

2 หมายถึง มีข้อผิดพลาดในการออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์อยู่ 3 แห่ง

3 หมายถึง มีข้อผิดพลาดในการออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์อยู่ 2 แห่ง

4 หมายถึง มีข้อผิดพลาดในการออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์อยู่ 1 แห่ง

5 หมายถึง ไม่มีข้อผิดพลาดในการออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์

ความคล่องแคล่ว

1 หมายถึง พูดได้ไม่คล่อง หยุดติดจังหวะวรรคตอน 4 แห่งขึ้นไป

2 หมายถึง พูดได้ไม่คล่อง หยุดติดจังหวะวรรคตอน 3 แห่ง

3 หมายถึง พูดได้ค่อนข้างคล่อง หยุดติดจังหวะวรรคตอน 2 แห่ง

4 หมายถึง พูดได้เกือบคล่อง หยุดติดจังหวะวรรคตอน 1 แห่ง

5 หมายถึง พูดได้คล่อง หยุดได้ตามจังหวะวรรคตอน

ความสามารถในการสื่อสาร

1 หมายถึง สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้น้อยมากหรือไม่เข้าใจเลย

2 หมายถึง สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้น้อย

3 หมายถึง สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังพอที่จะเข้าใจได้บ้าง

4 หมายถึง สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้เกือบทั้งหมด

5 หมายถึง สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด

3.1.3) นำแบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการออกแบบภาระงาน และด้านการวัดและประเมินผลทางภาษาอังกฤษ รวมทั้งสิ้นจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการประเมิน

3.1.4) นำแบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่ผู้เชี่ยวชาญ

ได้ตรวจสอบเรียบร้อยแล้วมาปรับปรุงแก้ไขทำความเข้าใจวิธีการประเมินจากนั้นนำมาประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษกับนักศึกษาระหว่างการทดลองใช้กิจกรรมฯ

3.2) เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบองค์รวมสำหรับชั้นเรียนที่มีผู้เรียนเป็นจำนวนมาก ดังที่ฮัตตัน (Chomphookarwin, 2010) ได้นำเสนอไว้มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับนักศึกษาแต่ละคน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ระดับ	เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูด
5 (คะแนนรวมเฉลี่ย 4.50 – 5.00)	ดีมาก การสื่อสารด้วยการพูดทำให้เจ้าของภาษาเข้าใจ อาจมีการใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ และการออกเสียงผิดอยู่บ้าง แต่ก็ยังสามารถพูดได้คล่องแคล่วในหัวข้อเรื่องทั่วไป อาจมีการแก้ไขหรือพูดซ้ำสิ่งที่ตนพูดผิดเป็นบางครั้งแต่ก็เป็นที่เข้าใจกันอย่างดี
4 (คะแนนรวมเฉลี่ย 3.50 – 4.49)	ค่อนข้างดี การสื่อสารด้วยการพูดทำให้เจ้าของภาษาไม่เข้าใจในบางครั้ง มีการใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ และการออกเสียงผิดอยู่บ้าง แต่ก็ยังสามารถพูดได้คล่องแคล่วในหัวข้อเรื่องทั่วไป อาจมีการแก้ไขหรือพูดซ้ำสิ่งที่ตนพูดผิดเป็นบางครั้งแต่ก็เป็นที่เข้าใจได้
3 (คะแนนรวมเฉลี่ย 2.50 – 3.49)	พอใช้ ถึงแม้ว่าการสื่อสารด้วยการพูดจะค่อนข้างดี แต่ก็ทำให้เจ้าของภาษาที่คุ้นเคยกับการพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง จำเป็นต้องมีการพูดซ้ำและยากต่อการเข้าใจของเจ้าของภาษาทั่วไป
2 (คะแนนรวมเฉลี่ย 1.50 – 2.49)	ควรปรับปรุง เจ้าของภาษาที่ไม่คุ้นเคยกับการฟังผู้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไม่สามารถเข้าใจได้ ผู้เรียนไม่ค่อยเข้าใจบทสนทนา แต่ถ้าเป็นหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องในชีวิตประจำวันทั่วไป ก็สามารถเข้าใจอยู่บ้าง มีการออกเสียงผิด ใช้ไวยากรณ์และศัพท์ไม่ถูกต้องจำนวนมาก
1 (คะแนนรวมเฉลี่ย 1.00 – 1.49)	ไม่ผ่าน สามารถสื่อสารได้จำกัดไม่ว่าจะเป็นหัวข้อใด ไม่เข้าใจบทสนทนาเลย

4) แบบสอบถามเจตคติเชิงบวกของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมฯ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบว่านักศึกษามีเจตคติและความคิดเห็นต่อการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมฯ อย่างไรบ้าง และจะได้นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ถึงสิ่งที่ควรนำมาเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามดังกล่าวโดยปรับปรุงและพัฒนามาจากแนวคิดของฟาร่า สุไลมาน (Suliman, 2004) มลฤดี คทาไพฑูริ (Kathaiphet, 2013) และลิเคิร์ท (Likert, 1961) แบ่งการสอบถามออกเป็น 3 ด้าน 10 ข้อคำถาม คือ

4.1) การเรียนรู้อย่างมีความสุขและสนุกกับการเรียนรู้ มีข้อคำถาม 3 รายการ

4.2) การสร้างความมั่นใจและกล้าแสดงออก มีข้อคำถาม 2 รายการ

4.3) การนำไปใช้ประโยชน์ มีข้อคำถาม 5 รายการ ดังนี้

และได้จัดทำเป็นคำถามปลายเปิดเพิ่มในตอนท้ายของแบบสอบถามเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เขียนเสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติมอีก 1 ข้อ สำหรับข้อคำถามทั้ง 10 ข้อได้จัดทำเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดน้ำหนักระดับความคิดเห็นของคะแนนการตอบ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่เห็นใจ	3

ไม่เห็นด้วย 2

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของข้อความ เป็นดังนี้

คะแนนเฉลี่ยและระดับเจตคติ

4.50-5.00 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับมาก

2.50-3.49 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับน้อย

1.00-1.49 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

จากนั้นนำแบบสอบถามฉบับที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวัด

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลโดยทดสอบความสามารถด้านฟัง-พูดภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลองแล้วดำเนินการทดลองใช้กิจกรรมฯ กับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมฯ จำนวน 8 แผน ระหว่างการทดลองผู้วิจัยได้ประเมินความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้งานและกิจกรรมตามที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมฯ และใช้

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเป็นหลัก จากนั้นทดสอบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลอง และสอบถามเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมฯ หลังการทดลองโดยใช้แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนด้วยกิจกรรมฯ แล้วรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อสรุปและอภิปรายผลการทดลอง

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติช่วยพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยรวมของผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังจากเรียนด้วยกิจกรรมฯ ในระดับดีมาก (ร้อยละ 89.47)

2. กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติมีค่าประสิทธิผลดีมาก (E_1/E_2 : 88.13/89.47) สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (85/85) ส่งผลให้นักศึกษามีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังการเรียนด้วยกิจกรรมฯ สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติพบว่านักศึกษามีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

1. การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติช่วยพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น จากการวิจัยพบว่าผู้เรียนทุกคนมีคะแนนเฉลี่ยรวมระหว่างเรียนจากการปฏิบัติทุกกิจกรรมในระดับดีมาก และมีคะแนนเฉลี่ยรวมของผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังจากเรียนด้วยกิจกรรมฯ ในระดับดีมากเช่นกัน อธิบายได้ว่า

1.1 กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติมีคุณลักษณะเด่น คือ เป็นกิจกรรมที่เน้นการจัดการเรียนรู้โดยนำกระบวนการดังต่อไปนี้ 1) การคิดแบบวิเคราะห์ (Gardner. H., 1983) ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการคิดและสติปัญญาเป็นความคิดสร้างสรรค์ และเป็นพหุปัญญาที่มีความสัมพันธ์กับวัยของผู้เรียน สามารถนำไปพัฒนาเป็นกิจกรรมการสอนคิดแบบวิเคราะห์ได้อย่างหลากหลายโดยปรับให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและวัตถุประสงค์ของการพัฒนา 2) การคิดสังเคราะห์ (Moolkham, 2004) ที่มีความสามารถในการคิดที่ดึงองค์ประกอบต่าง ๆ มาหลอมรวมกันภายใต้โครงร่างใหม่อย่างเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ เป็นการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างไปจากเดิมหรือเพื่อสรุปความสัมพันธ์ของข้อมูลย่อย ๆ ให้เห็นเป็นหลักการหรือเป็นแนวคิดใหม่ที่มีคุณค่าและคุณภาพสูงกว่าเดิม 3) การแก้ปัญหา (Leighton and Sternberg,

2003) ที่เป็นการค้นหาคำตอบของปัญหาที่เกิดขึ้นโดยใช้ความรู้และทักษะของความเข้าใจที่คนใดคนหนึ่งมีอยู่ไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่เพื่อให้ได้ทางออกของปัญหาและประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ และ 4) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Dewey, 1933) ที่เป็นการกระบวนการคิดที่ใช้เหตุผล มีการศึกษาข้อเท็จจริงหลักและข้อมูลต่าง ๆ เพื่อประกอบการตัดสินใจแล้วนำมาพิจารณาวิเคราะห์อย่างสมเหตุสมผลก่อนตัดสินใจว่าสิ่งใดควรเชื่อหรือไม่ควรเชื่อ มาบูรณาการและผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เกิดกระบวนการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษซึ่งส่งผลให้นักศึกษาเกิดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เห็นได้จากที่นักศึกษาแต่ละบุคคลมีคะแนนประเมินผลขณะกำลังปฏิบัติกิจกรรมในระดับดี - ดีมาก ทุกคน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกสดา ตั้งฮั่น (Thanghun, 2012) ที่ได้วิจัยการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลณ์ประชาสรรค์และพบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากได้เรียนผ่านกิจกรรมที่เน้นภาระงานหลังจากการทดลองสูงกว่าการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

1.2 ปัจจัยที่ส่งผลให้กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติดำเนินไปได้อย่างถูกต้อง ประสบความสำเร็จและมีคุณภาพ เกิดความคุ้มค่าและเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการในขั้นนี้ คือ ปัจจัยนำเข้าซึ่งหมายถึง

กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีข้อได้เปรียบมากกว่าวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ลักษณะอื่น ๆ โดยเฉพาะเรื่องของการช่วยให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เกิดความสนุกสนานระหว่างปฏิบัติกิจกรรม รู้จักเลือกใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหา นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกการคิดอย่างเป็นระบบและฝึกการทำงานร่วมกัน และที่สำคัญคือเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็น Active Learning ที่สังเคราะห์ได้จากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์ (Gardner. H., 1983; De Bono, 1992; Moolkham, S., 2004; Areesophonpichet, S., 2014) แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการคิดสังเคราะห์ (Lab School Project, 2017) แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการคิดแก้ปัญหา (Lawson, 1995; Elliott. et al., 2000) และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Ennis, 1985; Sinthapanon, S., 2009) สรุปเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติจากนั้นนำมาบูรณาการและปรับใช้กับกระบวนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ 5 ขั้นตอนที่ได้จากองค์ประกอบและรูปแบบของงานปฏิบัติแนวความคิดของ เอสแตร์และ ซานอน (Estaire & Zanon, 1994) และ วิลลิส (Willis, 1996) และเมื่อนำไปออกแบบกิจกรรมเพื่อใช้ฝึกนักศึกษากลุ่มเป้าหมายโดยมีความพร้อมด้านเงื่อนไขเวลาที่เหมาะสมและความร่วมมือร่วมใจที่ดีระหว่างนักศึกษาและผู้วิจัยจึงส่งผลให้นักศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ได้อย่างเต็มศักยภาพและมีผลการพัฒนาเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้สอดคล้องกับผลการวิจัยของโคลแมน (Coleman, 1987) ที่ได้สร้างแบบเรียนประกอบการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและนำไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศอินโดนีเซีย พบว่าสามารถใช้งานปฏิบัติกับชั้นเรียนขนาดใหญ่ได้ประสบผลสำเร็จ นักเรียนสามารถพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ภายในห้องเรียนได้ดีขึ้น มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนที่ใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่สร้างขึ้นซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาด้านอื่น ๆ ได้ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของเกสตา ตั้งฮัน (Thanghun, K., 2012) ที่ได้ศึกษาการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลณ์ประชาสรรค์ผลการวิจัยและพบว่านักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากได้เรียนผ่านกิจกรรมที่เน้นภาระงานหลังจากการทดลองสูงกว่าการทดลองอีกทั้งนักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อกิจกรรมที่เน้นภาระงานที่นำมาใช้ในห้องเรียน อีกทั้งวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นงานปฏิบัติช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้เพิ่มขึ้น ส่งผลให้การเรียนรู้ดีขึ้นและยังช่วยพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการวัดผลและประเมินผลให้แก่ผู้สอน นอกจากนี้นักเรียนยังมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นงานปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติมีประสิทธิภาพ

และเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นักศึกษามีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น อีกทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังการเรียนด้วยกิจกรรมฯ สูงขึ้น เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวเป็นงานทางภาษาที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติโดยมีภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการทำงาน เน้นความหมายในการสื่อสารมากกว่ารูปแบบทางภาษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นการสื่อความหมายและผู้สอนควรได้ตระหนักถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของงานปฏิบัติที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้วย (Abdullah & Leila, 2012; Ali Panahi, 2012; Thanghun, K., 2012; Thongmak, N., 2015) จึงส่งผลให้นักศึกษามีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนด้วยกิจกรรมฯ สูงขึ้นเพราะกิจกรรมดังกล่าวเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาในสภาพที่สมจริงและสามารถนำความรู้เดิมกับความรู้ใหม่มาปรับใช้ในแต่ละสถานการณ์อย่างเหมาะสม นอกจากนี้แล้วนักศึกษายังได้ฝึกทักษะการทำงานร่วมกันเพื่อช่วยกันคิดแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อีกด้วย

3. เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติพบว่านักศึกษามีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดเนื่องจากนักศึกษาเกิดความมั่นใจในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมากขึ้นและเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ที่ใช้ในกิจกรรมสอดคล้องกับความสามารถของนักศึกษา สอดคล้องกับผลการศึกษาของเกิดศิริ ชมพูภาวิน (Chomphookarwin, 2010) ที่พบว่านักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเองต่อการใช้อังกฤษหลังจากได้รับการพัฒนา

ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนโดยใช้กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว อีกทั้งนักศึกษาเห็นประโยชน์ของการนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในอนาคตเนื่องจากมีเนื้อหาความรู้ที่น่าสนใจต่อการฝึกปฏิบัติและเข้าใจได้ง่าย ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษให้เพิ่มมากขึ้น ช่วยให้เข้าใจวิธีการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่ถูกต้องมากขึ้น และยังเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับแนวคิดของ ซาวียอง (Savignon, 1972) ที่กล่าวว่าเจตคติเป็นแรงขับภายในของแต่ละบุคคลที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพยายามและเกิดกำลังใจในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงจะมีแนวโน้มที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนภาษา และทำให้ผู้เรียนเต็มใจที่จะเรียน เช่นเดียวกับการ์ดเนอร์ (Gardner, 1981) ที่กล่าวว่าเจตคติที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาได้สำเร็จและความสำเร็จในการเรียนนี้จะช่วยส่งผลกลับไปสู่เจตคติด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดาเรน (Darren, 2006) ที่ได้ศึกษาเรื่องกระบวนการของภาระงานที่มีต่อการสอนแบบเน้นสาระการเรียนรู้และพบว่าเป็นตัวอย่างที่ดีของการประยุกต์วิธีการสอนเพื่อให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้เรียน นอกจากนี้กิจกรรมดังกล่าวยังช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุขและสนุกกับการเรียนรู้เนื่องจากนักศึกษาชอบ มีความสนุกกับการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมที่หลากหลายและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายหรือง่วงนอนขณะกำลังปฏิบัติกิจกรรม ผลที่ได้นี้

สอดคล้องกับแนวคิดเรื่ององค์ประกอบของเจตคติด้านอารมณ์ความรู้สึก (Affective component) ดังที่รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์ (Ankanurakphan, 1990) ได้เสนอไว้ว่าหมายถึงความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ทำที่ที่ดีหรือไม่ดีที่บุคคลมีต่อเป้าหมาย และงานวิจัยของคาร์เลส (Carless, 2002) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนที่เน้นงานปฏิบัติที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนและพบว่านักเรียนมีการผ่อนคลายและสนุกกับการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1.1 ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรทำความเข้าใจกับนักศึกษาเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการจัดกิจกรรม วัตถุประสงค์ สาระการเรียนรู้ และการปฏิบัติกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติเพื่อให้นักศึกษาได้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้

1.2 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วยกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถและสอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษา

1.3 การกำหนดจำนวนนักศึกษาควรให้เหมาะสมกับกิจกรรมเพราะหากนักศึกษามีจำนวนมากเกินไป ผู้วิจัยอาจต้องใช้เวลามากในการแนะนำ การแก้ไขข้อบกพร่องและการประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษทำให้นักศึกษาส่วนที่เหลือต้องรอคอยการประเมินเป็นเวลานาน

1.4 ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้อภิปรายจุดเด่นและข้อบกพร่องของแต่ละกิจกรรมหลังจากที่นักศึกษาและผู้วิจัยได้ร่วมกัน

ประเมินความสามารถในการฟัง-พูดของเพื่อน
ในชั้นแล้ว

1.5 ผู้วิจัยต้องกระตุ้นและให้กำลังใจ
เพื่อให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจและกล้าปฏิบัติ
กิจกรรม

1.6 หากมีเวลาควรให้นักศึกษา
ได้บันทึกวีดิทัศน์ในการพูดหน้าห้องเรียน
แต่ละครั้งเพื่อให้นักศึกษาได้ตรวจสอบข้อบกพร่อง
ของตนเองและจะได้ปรับปรุงแก้ไขตนเองให้ดีขึ้น

1.7 นักศึกษาควรได้เรียนรู้จาก
แหล่งเรียนรู้จริงที่เหมาะสมกับกิจกรรมเพราะ
จะเป็นการช่วยให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้น
มีความมั่นใจ และกล้าที่จะใช้ภาษามากขึ้น

1.8 การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มแต่ละครั้ง
ควรมีการเปลี่ยนกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้
นักศึกษาได้มีโอกาสในการมีปฏิสัมพันธ์กับ

เพื่อนร่วมชั้นคนอื่น ๆ ได้อย่างทั่วถึง

1.9 หากมีโอกาส ควรให้นักศึกษา
ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมจริงกับเจ้าของภาษาเพื่อให้
นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการฟัง-พูดได้ดีมาก
ยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยโดยใช้กิจกรรม
แบบเน้นงานปฏิบัติด้านการพัฒนาทักษะการ
ฟัง-พูด กับรายวิชาภาษาอังกฤษหรือภาษา
ต่างประเทศอื่นที่มีความสัมพันธ์กัน

2.2 ควรมีการทำวิจัยโดยใช้กิจกรรม
แบบเน้นงานปฏิบัติในการพัฒนาทักษะทางภาษา
ด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

2.3 ควรเพิ่มระยะเวลาในการวิจัย
ให้มากขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้มีเวลาฝึกปฏิบัติ
กิจกรรมมากขึ้น

REFERENCES

- Abdullah, S., and Leila F. (2012). The Impact of Task-based Approach on Vocabulary Learning in ESP Courses. *English Language Teaching*, 5(10), 118-128.
- Ali, P. (2012, February). Binding Task-Based Language Teaching and Task-Based Language Testing: A Survey into EFL Teachers and Learners' Views of Task-Based Approach. *English Language Teaching*, 2(5), 148-152.
- Ankanurakphan, Raweewan. (1990). *Preliminary Attitude Measurement*. Teachings Materials (RES 306) Faculty of Education, Burapa University. (in Thai)

- Areesophonpichet, S. (2014). **Teaching strategies for developing critical thinking skills: Concept mapping.** *Journal of Education.* 42(3), 194-210. (in Thai)
- Carless, David. (2002, October). **Implementing Task-Based Learning with Young Learners.** *ELT Journal*, 56(4), 389-396.
- Chomphookarwin, Kerdsiri. (2010). **Use of Task-based Activities on Tourist Attractions to Enhance English Listening-Speaking Abilities and Self- confidence of Higher Level Vocational Students.** Master thesis, Chiangmai University. (in Thai)
- Coleman, H. (1987). **Little Tasks Make large Return: Task-Based Language Learning in Large Crowds.** In *Language Learning*
- Darapong, N. (2011). **The Development of Learning Outcomes on Geometric Transformation of Eighth Grade Students Taught by Task-Based Learning.** Master Program in Curriculum and Supervision. Faculty of Education, Silpakorn University. (in Thai)
- Darren L. (2006, September). **A Task-based Approach to Teaching a Content-based Canadian Studies Course in an EFL Context.** *Asian EFL Journal*, 8(3), 122-139.
- De Bono, E. (1992). ***Six Thinking Hats for Schools.*** London: Hacker Brownlow Education.
- Dewey, J. (1933) . ***How We Think.*** New York: Health and Company.
- Elliott, Stephen N. et al. (2000). ***Educational Psychology: Effective Teaching, Effective Learning.*** 3rd ed. North America: The McGraw -Hill Company.
- Ennis, R.H. (1985, October). **A logical Basic for Nursing Critical Thinking Skills.** *Educational Leadership*, 45-48.
- Estaire, S. & Zanon, J. (1994). ***Planning Classwork: A Task-based Approach.*** Oxford: Macmillan Heinemann.
- Gardners, R. C. (1981). ***Attitude and Motivation in Second Language Learning.*** Massachusetts: Newbury Publishing House.
- Gardner, H. (1983). ***Multiple Intelligences: The Theory in Practice.*** New York: Basic Books.
- Kathaiphet, M. (2013). **The Comparison Between Attitude toward Exercise of Aerobic and Hulahoop Dancer.** Master Program in Science. Faculty of Sports Science, Burapha University. (in Thai)
- Lawson, A.E. (1995). ***Science Teaching and Development of Thinking.*** California: Wadsworth.
- Leighton, J. P. and Sternberg, R. J. (2003). **Reasoning and Problem Solving.** In A. F. Healy, & R.W. Proctor (Eds). ***Handbook of psychology: Experimental Psychology.*** (4), 623–648. New York : John Wiley & Sons, Inc.

- Likert, R. (1961). *New Pattern of Management*. Tokyo: McGraw-Hill Book Company.
- Moolkham, S. (2004). *Complete with thinking*. Bangkok: Parp-pim Co.Ltd. (in Thai)
- Saiyawan, A., Please send the B.Ed. curriculum (5 years) documents – edited in 2017 [*memo*], 23rd June, 2016. (in Thai)
- Savignon, S. J. (1972). *Communicative Competence: An Experiment in Foreign Language Teaching*. Philadelphia: Centre for Curriculum Development.
- Sinthapanon, S. (2009). *Teaching and Learning Innovation to Improve the Quality of Youth*. 3rd edition. Bangkok: Technique Printing. (in Thai)
- Suliman, F. (2004). *English Camp Activity to Enhance Mattayomsuksa 2 Students' Listening-Speaking Ability of Suntichon Islamic school*. Master Program in Arts. Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Thanghun, K. (2012). *Using of Task-based Learning to develop English speaking ability of Prathom 6 students at Piboonprachasan school*. Master Program in Arts. Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Thongmak, N. (2015). *The Development of English Learning Activities on English Language in Daily Life by using Task-Based Learning for Prathomsuksa III Students*. Master Program in Education. Faculty of Education, Rambhai Barni Rajabhat University. (in Thai)
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-based Learning*. Edinburgh: Longman.